

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

PLÉBÁNOS ATYA GONDOLATAI

Kedves Testvérek!

Az apostolok gondolkodtak húsvét misztériumán. Mi történt itt, mi ment végbe? De nem lehet ezt megérteni. Az értelmükkel nem fértek hozzá a titokhoz. Át kellett élniük. És a Szentlélek egyre mélyebben vezette be őket, az életüket Krisztusba. Azaz nem a gondolatukkal fejtették meg a misztériumot, hanem az életükkel. Most nekünk is az a feladatunk, hogy az életünkkel hatoljunk bele. Természetesen nem hagyhatjuk ki belőle az értelmünket sem, ezért igénybe is vesszük.

Próbáljuk megérteni ezt a szöveget, amely olyan élően mutatja be nekünk a feltámadás misztériumát. Isten ezt mondta: „sötétségből világosság ragyogjon fel – Ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán”. A második Korintusi levélből van ez. Úgy mutatja itt be az apostol Krisztust, a föltámadottat, akivel egy életet él, hogy a sötétségből fölragyogó. Olyan ez, mint a születés. A gyermek az édesanyja méhéből, ebből a belső sötétségből kilép a világosságba. S amikor kilép a világosságba, a fájdalom sokkja után egyetlenegy dolgot keres, az édesanyja arcát. Mert ez az arc ad biztonságot, enélkül az arc nélkül a világ üres, félelmetes, az egész világ olyan rideg, annyira nyomasztó, hogy az ember szinte menekülne belőle. A gyermek ezt az arcot keresi, az édesanyjának az arcát, mert ez a minden. Ez ad értelmet, ez ad biztonságot.

A Mindenható Isten, az Atya, az apostollal ezt akarja megértetni. Micsoda misztérium ez! Én vagyok a minden, és egyetlenegy arcban akarok ragyogni. Föl akarok tündökölni egy arcban, és aki ezt az arcot keresi és megtalálja, annak a

sötétségből világosság támad! Értelmet nyer az élete, biztonságot nyer az egész valója és léte.

Ez a titok első része. Keresni ezt az arcot. De végül is kiből ragyog föl? Abban a Krisztusban, akitől azt halljuk: „hatalmam van arra, hogy visszavegyem az életemet”. Közben azt látjuk, hogy igazából véve csak odaadja. Odaadja először az apostoloknak a szívébe, a kezébe önmagát, majd az Atya kezébe ajánlja egész életét, lelkét. Mi történik itt? Egészen felfoghatatlan ez. Krisztus velünk akar maradni a világ végéig, mindennap. Gondolkodjunk csak el ezen! Hogy Krisztus nekünk adva önmagát vállalja a kereszttel, vállalja a halált, mert nem akarja kitépni magát a szívünkéből, a kezünkéből, az életünkéből. Mert ő az az arc, aki felragyogott, ő a világ értelme, az Atya dicsősége.

Tartalom:

Testületi tagok bemutatkozása	2
A közösség élete, online	3
Békesség! Ne féljete!	4
A hónap verse	5
Feliratkészítés	6
Keresztállítás nagypénteken	7
Imádságok	7
Szent Rókus	8

Ezen kell nekünk is elgondolnunk, és megérteni a következőt: mi is megkaptuk ezt a hatalmat, hogy az életünket odaadjuk, és itt, a földi életünkben még hatalmunk van arra is, hogy visszavegyük azt. Hogy néz ez ki? Van úgy, hogy az életünket odaadjuk olyan dolgoknak, amikből vissza kell venni magunkat. A bűnből, az értelmetlenségből, sok mindentől. El tudjuk tékozolni magunkat, és ilyenkor a visszatérés az Atyához olyan, mint amikor visszavesszük az életünket. És újra az Atya kezébe akarjuk tenni, mert eltékozoltuk, eltévedtünk.

De mi van akkor, ha szeretetből odaajándékozunk az életünket? Amikor az életünk összefonódik a barátaink, szeretteink, férjünk, feleségünk, családjunk életével. Visszavehetem én ezek után az életemet? Visszavehetem. De mi történik akkor?

Elképesztő sok baj, gond, gyötrődés, sötétség borul akkor az emberre és a szeretteire. Vagyis, ha szeretetből odaadott életünket – amit megosztottunk a másikkal – vissza akarjuk venni, akkor nem krisztusi módon járunk. Csak addig akarjuk az életünket odaadni nekik, amíg nekünk tetszik. De a kereszttel, a gyötrődéssel, miegymással nem törődve máris újra a kezünkbe akarjuk venni ezt. Az Úr Jézus úgy dicsőült meg, hogy vállalta a kereszttel. A kezünkben és az Atya kezében hagyva az életét, meghalt.

Ez dicsőítette meg az Atyát, ez a hűség, ez a szeretetből vállalt kitartás.

A mostani időszakban kik dicsőítik meg az Atyát? Kiknek a szívében ragyog fel Krisztus fénye, a föltámadás fénye, és kikben tündököl ez az arc? Azokban, akik félnek, mint Krisztus. Ő is félt a haláltól és gyötrődött. De odaadta magát. Utána azt mondta: „ne féljete, legyőztem a halált!” Ma azokban az emberekben ragyog fel ez a fény, akik félnek, de odaadták magukat a betegeknek, azoknak, akiket ápolni kell, akik önmagukban elvesznének, meghalnának. Igen, az orvosok, az ápolók és oly sokan, most odaadták az életüket, és tudják, hogy halálos sötétségben, a halál völgyében járnak most, de nem veszik vissza. Ez az, ami most ragyogóvá teszi őket. Itt mutatkozik meg most a világ számára Isten jelenléte, Krisztus ereje, hogy a félelem nem olyan erő, ami el tudna szakítani bennünket egymástól, a szeretteinktől, a ránk bízottaktól. Van erő, ha Krisztussal együtt maradunk, ha Krisztusban élünk.

Mi is éppen ezt a feladatot kaptuk, hogy adjuk oda magunkat Krisztusnak! És ha félünk is, tartsunk ki mellette. Azt mondja Krisztus: „aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, az énbennem marad, és én őbenne”. Most

megkérdezném tőletek, akik nem lehettek itt, csak így, a képeitekben, a szívetekben és a lelketekben: miért sírtok otthon? Miért kell most egyáltalán sírni? Mi a probléma? Unalmas a vasárnap délelőtt? Jó lenne fölöltözni szép ruhába, és eljönni? Nem arról van szó, hogy itt, vasárnaponként, szinte nem is vettétek észre, föltámadt bennetek Krisztus, hogy itt, ezekben a szentmisékben, szent áldozásokban Krisztus veletek együtt fölragyogott a szívetekben, és föltámadt, hogy legyen erőtök. Azt hiszem, most a legnehezebb éppen ez. Krisztus nélkül, úgy, hogy közben Krisztusnak adtuk oda magunkat. Hogy nem táplál minket,

hogy ebben a közösségben nem érezzük a föltámadásnak ezt az örömét, nem érezzük ezt az arcot a magunkénak, mintha nem látnánk.

De hát ez nem igaz! Odaadtátok magatokat Neki, és most talán éppen a könnyeitekre van szüksége az Úrnak. Éppen ezek a könnyek tisztítják meg a szemeiteket, és tesznek benneteket látóvá, hogy milyen szükség van erre a vasárnapra. Hogy vasárnap Krisztusból élve, táplálkozva, amit elajándékoztatok, azt visszavehetik. Az életetek, amit odaadtatok, már legyen azoké – de teljesen – akiket választottatok, akiket szerettek. És ha jön a kereszt? - akkor is. És ha jön a halál, és ebbe bele kell halni? – akkor is. Valahogy erről szól húsvétnek ez a hatalmas ereje és titka. Ne féljete! Én félttem, és Ti is félni fogtok, de ne féljete, én legyőztem a világot, és Ti is le fogjátok győzni.

Második Korintusi levél, 4. fejezet 6. vers, olvassátok el újra!

Isten ezt mondta: „sötétségből világosság ragyogjon fel, Ő gyűjtsen világosságot szívetekben, hogy fölragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcában.”

Görbe József plébános

Lejegyezte: Simon Eszter tolmács

TESTÜLETI TAGOK BEMUTATKOZÁSA

Szegedi Éva

15 éve élek Nagytarcsán. Budapest 18. kerületéből költöztünk ide. A váltás nehéz volt, mert ott egy nagyon jól működő közösségnek voltam aktív tagja. Nagytarcsán csak kéthetente volt Szentmise vasárnap, így sokáig kerestem a helyem. Végül, egy ismerős atyának /Sándorfi István / köszönhetően a Cinkotai Mária Magdolna Plébánia közösségéhez csatlakoztam. Ott kezdtem el a zenei szolgálatot István atya bátorítására, akitől nagyon sok segítséget, támogatást kaptam. Hirtelen halálával ott is

megváltozott a szentmisék rendje, így kapcsolódtam a kistarcsai közösséghez.

A képviselőtestületnek most lettem tagja, felkérésre vállaltam el ezt a szolgálatot. Egyelőre ismerkedem a feladatokkal, lehetőségekkel.

A zenei szolgálat, Isten dicsérete, amit szívügyemnek tekintek, ilyen kérésnek szívesen teszek eleget.

Rendszeresen végzek zenei szolgálatot a csapatommal, sokfelé elköteleződünk.

Gubek Krisztián

1994-ben születtem, tősgyökeres kistarcsai vagyok. Középiskolai tanulmányaimat a Budapesti Piarista Gimnáziumban végeztem, jelenleg az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának jogász

szakos hallgatója vagyok, illetve mellette ügyvédi irodában dolgozom. A képviselő-testület legfiatalabb tagja és jegyzője vagyok, ekként az elhangzottak rögzítése, a jegyzőkönyvek elkészítése a feladatom. 17 éve ministrálok, a ministránsok képviselőjeként részt veszek a Liturgikus Munkacsoport tevékenységében, és igyekszem az egyházközségi események előkészítésében is segíteni.

KÖZÖSSÉGI ÉLET ONLINE

Van egy gyakorlati mondás, mely szerint az értékek akkor válnak igazán értékesé, amikor a hiányukat egészen mélyen átéljük. Zorán soraival élve „hogy értsd, egy pohár víz mit ér; ahhoz hőség kell, ahhoz sivatag kell!” Most úgy tűnik, hogy van egy kis meleg... Talán!

Az elmúlt időszakban eléggé átalakult az életünk kint és bent egyaránt: a családok sok időt tölthetnek együtt, szemlélhetik és megismerhetik egymást egészen közelről és jó mélyen is.

Hála Istennek megváltozott, amit oly sokszor hangoztattunk, hogy nincs elég időnk odahaza egymásra.

Mindaz, ami eddig vágyként volt bennünk, a „minőségi családi együttlét”, most hirtelen terítékre került. Van lehetőség átrágni magunkat különféle akadályokon és ezáltal családosan élvezhetjük a gyümölcsseit a személyiségek feltárkozásának. Kicsit nagy árat fizetünk érte, de reménykedhetünk, hogy a tűzben tisztított ezüst igazán értékes kincsünk lesz a későbbiekben.

Kisközösségi szinteken hasonló élmények, gyöngyszemek bukkantak felszínre: a kapcsolatok hiánya olyan leleményességet indított el, hogy felfedeztük a virtuális új világunk közösségmegőrző jó oldalait is.

Négy kisközösség az online világban hézagosan ugyan, de hiánypótlóan megélhette a „Közösségi életet” ebben a karantén- időszakban:

1. A testületi tagok családjai a nagy-pénteki keresztutat odahaza külön, de a nagy napon mégis együtt bejárták...ez egy igazi katartikus élmény volt mindannyiunknak!

2. A feleség csoport tagjaival rendszeres kapcsolatban vagyunk kisebb és nagyobb „beszélgetések” és életszerű dolgok lebonyolítása által. Az első pénteki online szentmisében is lélekben kapcsolódni tudtunk egymáshoz.

3. A „Mária köntöse” imacsoport is a „Microsoft Teams” online térben megtartotta a közös imaalkalmát, öröm volt együtt imádkozni és beszélgetni. Itt különösen jó volt látni, hogy az idősebb generáció is meg tudta oldani a „bejelentkezést”.

4. A pénteki házaspár csoport kéthetente találkozik, hogy egy kis beszélgetéssel, egymás támogatásával tehermentesíthesse, felfrissíthesse a családok életét.

Nem könnyű egyik napról a másikra a rengeteg szerepnek megfelelni, a különféle lelki terhet helyén kezelni és mindeközben töltekezni is. Sokan a tartalékok felélése után, akkor tudnak felállni és talpon maradni, ha időben megérkeznek a „mentőeszközök” innen-onnan. Ehhez viszont az éberségünket fontos csiszolgatni és a kiegészítő közös felelősségvállalással megelőzni.

Ami eddig a házastársi kapcsolatra igaz volt, hogy mindig az segíti a másikat aki egy kicsit jobban van, az most a kisközösségi életre is igaz: mindig az a család támogatja a többieket, aki éppen jól van.

És ez a „Jól-Lét-Vendég” hol egyik-nél, hol a másikkal tartózkodik és azáltal, hogy betekintünk egymás ablakán, lehetőségünk van KAPNI, ha van bátorságunk KÉRNI vagy legalább megmutatni az igazi önmagunkat! Mindenkinek a gyöngességében van az ereje és az egyszerűségben a lehetősége, ezt többször is tudatosítottuk egymásban ezekben a nehéz hetekben.

Ez a mostani időszak egy „Kriszishelyzet”, ne féljünk segítséget kérni, ha elakadunk és tanulgassuk az elfogadás lelkiségét is, mert enélkül nagyon nehéz lesz, egyre nehezebb, ahogy az idő halad előre.

Nem tudjuk, hogy meddig tart ez a bezártság, minden bizonytalan és nekünk csak az az összefogásunk maradt, ami a jelenlegi templomi fényképeinken is jól látszódik: **EGYSÉGBEN VAN AZ ERŐNK.**

Ez az egységünk a feltámadt Krisztus maga, hagyatkozzunk rá, támaszkodjunk egymásra, figyeljünk egymásra most virtuálisan.

*„Meghívlak egy kávéra...
Vagy egy sétára. Egy beszélgetésre.
Igen, meghívlak!
De nem kávéra, nem sétára,
nem beszélgetésre.
Sokkal többre. Az életre.”
Csitáry-Hock Tamás*

Bálint Brigitta

BÉKESSÉG! NE FÉLJETEK!

A “maradj otthon” időszak talán egyik legegységesebb pozitívuma, hogy számtalan lehetőséget kaptunk a lelki töltekezésre, mert most, hogy a templomaink is bezártak, az internet segítségével szinte bármelyik közösség húsvéti szertartásához csatlakozhatunk, számtalan igazán mély és tartalmas gondolattal gazdagodva. Köszönet érte. Húsvét vasárnap még a lelki torokosság bűnébe is beleestem, egymás után hallgattam bele más országok szentmiséibe, a római, síksomlyói, pozsonyi, vagy éppen a budapesti bazilikából sugárzott, prédikációkba.

Egy piarista atya hívta fel rá a figyelmünket, hogy a jelen helyzetből próbáljunk meg legalább egy gondolatot elraktározni a jövőre, amiből töltekezhetünk és ami közelebb visz Istenhez, ami akár meg is változtatja az életünket, hiszen az apostolok is ezt tették, raktározták a lelkükben Jézus szavait, tetteit.

Jézus halála után az apostolok bezárkóztak. Félték. Lehetetlen, hogy ne lássuk meg a párhuzamot a mi mostani életünk és az apostolok nagypéntek utáni helyzete között, hiszen mi is bezártságra kényszerültünk, és ki jobban, ki kevésbé, de mindannyian félünk.

És az asszonyok? Ők nem félték? Ők nem akartak bezárkózni? Dehogyanem. Csakhogy a félelmüknél is erősebb volt az a szeretet, amit Jézus iránt éreztek, annyira erős, hogy egy látszólag értelmetlen cselekedetért, hogy bebalzsamozzák Jézus testét, kockára tették akár még az életüket is. Maccsul ragaszkodtak ahhoz, hogy még egyszer utoljára tegyenek valamit azért, akit annyira szerettek. Másrészt vitte őket a szokás hatalma: így szoktuk, ezt tették már anyáink is, minden temetésnek ez a szertartása, így kell csinálni.

Mi is ilyenek vagyunk, ott van bennünk a szeretet is de ragaszkodnánk a szokásainkhoz, szeretnénk, ha minden úgy menne, mint ahogy megszoktuk, az imáinkban, a szertartásainkban is, mint a megszokott hosszú idők óta kialakult húsvéti szertartások. Bár az ideai húsvéton rengeteg jobbnál-jobb tanácsot kaptunk, hogy hogyan élhetjük meg a liturgiát, hogyan teremthetjük meg az ünnep hangulatát, (az édesapa mossa meg a családja lábát, süssünk kovásztalan kenyeret stb.), mégis sokan érezhettük úgy, hogy nem lehetett olyan az ünnepünk, mint vártuk, mint amilyet szerettünk volna.

Számomra talán a legnagyobb tanulsága ennek a helyzetnek, hogy mennyire nem a külsőségek, a szokásaink a fontosak, hanem az igazi hit és az igazi szeretet, az hogy valahogy megérezzük, megértsük és megéljük a lényegét.

Félreértés ne essék, nem azt akarom mondani, hogy az évszázadok alatt kialakult csodálatos liturgia, ami népeket, nyelveket, nemzedékeket köt össze ne lenne fontos. Csodálatos érzés volt beletekinteni más országok húsvéti szertartásaiba, és megtapasztalni, hogy annak ellenére is, hogy a nyelveket nem értettük, mégis felismerhetően ugyanúgy, ugyanazokkal a szavakkal, ugyanazokkal a szertartásokkal ünnepeltek szerte a világban a katolikus

testvérek. Az összetartozás, a közösség csodálatos egyetemességének lehetünk tanúi most az interneten keresztül.

Az ősegyház szertartásait nem a külsőségek, a megszokás vagy a megihittség alakította. Az apostolok félelmükben bezárkózva is emlékeztek, őrizték Jézus szavait el-el gondolkodtak róla, megbeszélték tanítását, talán már végezték a kenyértörést ahogy azt Jézus meghagyta nekik, de arra csak a feltámadás után jöttek rá, hogy Jézus nem csupán emlék, vagy tanítás, amiről elmélkedhetünk, hanem Élő Valóság, maga a végletekig is elmenő, értünk megfeszülő Szeretet Élet. Ő sa-

ját, feltámadott, örök Életét adja nekünk, saját Életébe hív meg és nekünk ezt az Életet kell hirdetnünk, továbbadnunk, dicsőítenünk a szertartásainkban is. Talán ez a nehéz időszak, amikor bezárkózunk, és félünk, mint hajdan az apostolok rávezeti a mi lelkünket is, hogy a hitünk vagy a vallásosságunk, a megszokott szertartások önmagukban nem elegendőek, ha nem éljük a Feltámadott Krisztus szeretetét a világban mindig, mindenhol, akkor

is, ha éppen nehéz: a családjunkban, a szomszédunkkal, a nemszeretem munkatársakkal, azokkal, akiket lenézünk, vagy észre sem veszünk, vagy éppen azokkal, akik megbántottak, vagy vétettek ellenünk.

Egy legenda szerint egy nagy szent éppen sakkozott, mikor megkérdezték tőle, hogy mit tenne, ha megtudná, hogy rövidesen itt a világ vége. A környezetében mindenki azonnal a bűnbánatra gondolt, imádságra, gyorsan elmenni még templomba stb. Ő viszont nyugodtan csak annyit mondott: „Sakkoznék tovább.” Tudom, mindenki más szentől hallotta ezt a történetet, én legutóbb Gonzága Szent Alajosról olvastam, de nem is az a fontos, hogy

kiról szól, hanem az, hogy arra akarja felhívni a figyelmünket, hogy aki valóban éli Krisztust, az akár a sakkasztásban is dicsőítheti, hirdetheti Őt, akár egy egészen hétköznapi cselekedetben is megélheti Krisztus szeretetét, sőt kellene is, hogy minden cselekedetünket átjárja Krisztus. Sajnos sokszor az a legnehezebb, hogy amikor nem tehetünk nagyot, amikor tényleg csak a rejtekben imádkozhatunk, amikor a hétköznapiok szürke, kicsi, sokszor láthatatlan hőstetteit kell megélnünk, akkor is tudjunk Krisztussal élni.

De annak, aki valóban érti és megéli Jézus Krisztust, már nincsenek határok, nincs bezártság, és megszűnik a határ a halál és az élet között is. Aki fel tudja fogni, hogy mit is adott nekünk Jézus húsvétkor, az örök és legyőzhetetlen Életet, az megértette a Feltámadott mélységes húsvéti üzenetét:

Békesség! Ne féljetek!

Ha az Ő feltámadott szemén keresztül nézzük a világot, magunkat, a másik embert, a jelen helyzetet, akkor

már nincs félnivalónk, mert nem számít más, csak egyetlen Valóság, a Feltámadott Élet.

Az apostoloknak is szükségük volt a Szentlélek megerősítő kegyelmére ahhoz, hogy kilépjenek a világ elé, és valóban egész létükkel hirdessék és éljék Jézus Krisztust.

Ki tudja, hogy mit hoz a jövőnk, meddig tart még ez a bezártság, de reméljük pünkösdkor a Szentlélek erejével megerősödve újult erővel tudjuk megélni majd a Megváltó szeretetét.

Vass Veronika Anna hitoktató

kép: Békesség nektek! [Digitális Képtár - DKA-038233] A nagybányai festők kiállításából / festő Thorma János
monitormagazin.hu

A HÓNAP VERSE

Magányos voltam, és videóchaten hívtatok...

Lackfi János költő a Facebook-oldalán közzétett, a napjainkban ránk mért be- és elzártság ihlette versében Jézus egyik jól ismert példabeszédét parafrazálja.

Magányos voltam,
és videóchaten hívtatok.
Elfogyott az enivalóm,
hoztatok, és letettétek az ajtóm elé.
Járvány idején
veszélyeztetett voltam,
és nem látogattatok meg,
én meg dühös voltam,
hiába, hogy miattam teszitek.
Forrásaim kiapadtak,
és azonnali utalással pénzt küldtetek.
Nem volt munkám,
és távmunkát adtatok.
Nem volt gyógyszerem,
és kiváltottátok.
Nem volt jókedvem,
és az erkélyre kiállva énekeltetek,
váltakozó hamissággal,
de aranyos kedéllyel.
Nem voltam humoromnál,

és mémeket küldtetek.
Magamba zuhantam,
és kedvet csináltatok az olvasáshoz.
Elszáradtam,
és a múltbanéző posztjaitok nyomán
levettem a polcra a régi albumokat,
befotóztam párat,
aztán csak túráztattam,
túráztattam az emlékezetemet.
Süvítő csend lett bennem,
de zenéket javasoltatok,
én meg fürdöttem a jobbnál jobb
koncertekben.
Nem tudtam kimozdulni,
de feldobáltatok régi utazós képeiteket,
s én fejemben utaztam.
Ami eggyel is tettetek e kicsinyek közül,
énvelem tettétek.

Forrás: Lackfi János Facebook-oldala

FELIRATKÉSZÍTÉS

Sokan nem is tudják milyen nagy munka egyes filmek feliratainak elkészítése. Mondjuk a milliárdos költségvetésekhez képest aprópénz lehet, amit a feliratokra költenek. Sok helyütt azonban a törvény ereje is kellett ahhoz, hogy a hallásukban akadályozott személyek számára feliratozva is elérhetővé, megérthetővé tegyék a köztévék műsorait. Ezekre is megfelelő anyagi forrásokat biztosítanak.

KISTARCSAI RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNŐJE-TEMLOM

*os, elővételzett szentmise húsvét 2. vasárnapján, az isteni irgalmasság vasárnapján.

Miért nehéz a feliratozás?

A szentmisék feliratozására a szeretet kötelez minket. Ha csak egy emberrel is többen értik meg a szentmise mondani valóját, a feliratnak köszönhetően, már megérte. Azonban ez is rengeteg munkával jár, amire jelenleg nincs anyagi fedezet, de lehet, hogy akarat sem, hisz nem biztos, hogy ezzel tisztában vannak egyházi előljáróink. Nehéz kérdés az otthoni mise helyzete is, hiszen alpból nem számít érvényes misehallgatásnak. Most a kényszer szülte helyzetből kell kihozni majd a lehető legjobb megoldást.

Előkészületek:

Kezdjük ott, hogy a szentmisén elhangzó szövegeket több forrásból kell összegereblyézni. Ha lehetséges elektronikus formában, hogy ne kelljen újra gépelni.

Ha énekes mise van, akkor az énekeket a Hozsanna, vagy az Éneklő Egyház imakönyvből kell venni, amit a Diátár - diatar.eu - templomi diavetítő programból lehet legkönnyebben kimásolni. A szentmise állandó részeit a katolikus.hu oldalon az imádságok között meg lehet találni. Az olvasmányokat az igenaptárban leljük: igenaptar.katolikus.hu. A mise könyörgései egy újabb helyen vannak, míg a prefációt, misekánont a

Misekönyv PDF változatából lehet kioldozni. Ezen liturgikus szövegek a Liturgikus Intézet engedélyével használhatók fel ingyenesen lelkipásztori célokra.

Kihívások:

A legnagyobb kihívást azonban a szentbeszéd legépelése jelenti. Ha magam mondom a szentbeszédet, akkor előre leírom és igyekszem ahhoz ragaszkodni a szentmisében, így könnyebb helyzetben vagyok. A múltkor viszont egy 4 perces beszéd legépelése több mint egy órába telt, pedig felesegem segített.

Tényleges munka:

Ha minden szöveg meg van, azt egy fájlba teszem. A most vasárnapi pl. 13 A4-es oldal lett. Ekkor kezdődhet a videó feliratozása a szöveg tördelése és időzítése. Ebben legjobban a YouTube hagyományos videó Stúdiójának felirat készítője vált be. De ebben is egységnyi felirat elkészítése négyszer annyi időbe telik. Tehát 60 perces mise feliratozása 240 percet vesz igénybe, ha nem történik közben semmi gikszer, nem megy el az internet...

Időpont:

A szombat esti mise felvételének feliratozása aznap szokott sikerülni. A vasárnap 10.30-as misét élőben közve-

títjük. Ezt utólag feliratozni az egész vasárnap délutánt elviszi. Mondhatnánk, hogy miért nem elég hétfőn megcsinálni. Elégnek, elég, de akkor a hallássérültek semmilyen misében nem tudnak vasárnap részt venni értő módon.

Hallássérültként esélyem nincs a rögtönzött beszédek megértésére. Ebben kellett először segítséget találnom, legépelni a beszédeket a miséből. Ilyen kötetlen szöveg van még sokszor a mise elején a köszöntésben, a mise szándékok felolvasásakor és a mise végén a hirdetésekkor. Ezek szintén okozhatnak problémát.

Ehhez jelentkeztek többen is, akik a felvétel alapján szükség esetén legépelik szó szerint az elhangzó kötetlen szövegeket. A pontos időtartamot minden esetben megadom.

Kik segíthetnek?

A technikai kivitelezésben gátat jelent, hogy az online feliratozás során a YouTube alkotói stúdióban a fiók jelszavát használnunk kell a belépéshez, Ezt viszont nem adhatom ki.

Ezért most olyan feliratozó programot keresünk, akár fizetőset is, amelyben gördülékenyen lehetne felirat szövegfájlt készíteni offline módon. Néhánnyal próbálkoztam - SubtitleCreator, Subtitle Editor -, de valahogy nem álltak úgy a kezemre, mint a Google terméke. Ha valakinek van ilyen szoftverben ajánlata jól használható programra, köszönettel fogadom. Ezekkel el lehet készíteni a felirat szövegfájlt és azt ha elküldik nekem, feltöltöm a mise felvételhez és akkor remekül használható lenne.

Egy lehetséges megoldás.

Kérésemet más csatornákon is közzétettem és jött egy kiváló megoldási lehetőség, így oka fogyottá vált ez az írásom. Erről majd a későbbiekben a folytatásban szeretnék beszámolni. A lényege, hogy létezik olyan fizetős alkalmazás, melyre ha feltöltünk egy hosszú videót, akkor abból néhány perc alatt elkészíti a pontos feliratot. Ez már a 21. század.

*kép és szöveg:
Lauer Tamás diakónus*

KERESZTÁLLÍTÁS NAGYPÉNTEKEN

Szeretném veletek megosztani az elmúlt húsvétnak nagy - ha nem a legnagyobb - ajándékát.

Évek óta foglalkoztatott egy elképzelés, ami néhány héttel ezelőtt egy vasárnapi séta alkalmával a falu fölötti Körmösen konkrétta vált. Akkor kaptam azt a gondolatot, sugalmazást, hogy ott a Körmös legfelső földnyúlványára állítsunk egy keresztet. Domi fiam megerősített ebben, mert tőlem függetlenül, ősz óta ő is gondolkodott ezen.

A járvány és a veszélyhelyzet megakadályozta, hogy ezt szélesebb körben (közösségünk) szervezzük meg.

A terület tulajdonosa hozzájárult, sőt, a gondolatot ő is támogatta.

Végül is két fiammal nagypénteken tudtuk felállítani a keresztet.

Görbe József atyával telefonon abban maradtunk, hogy majd, ha csillapodik a járványhelyzet, a közösség jelenlétében áldja meg.

Így délután ötkor igen szűk körben, heten (a tulajdonos másodmagával és a családom; egyébként fájdalmas volt, hogy csak ennyien lehettünk) a domb oldalán felfelé haladva elimádkozhattuk az első ke-

resztúti imádságot. Felemelő érzés volt.

Húsvétkor kora reggel már a kereszt mellett vártuk családommal a napfelkeltét feltámadási énekekkel, éppen 6 órakor.

Bátorítok mindenkit, hogy amikor csak tudunk, menjünk ki a Kistarcsai - Nagytarcsai Engesztelő Kereszthez, és imádkozzunk ott is Egyházunkért, Hazánkért, családjainkért, egymásért, közösségeinkért, lelki, szellemi tisztulásunkért hitbeli megerősödésünkért annál is inkább, mert ebben az évben, 2020-ban tartjuk az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (*2021-ben lesz. Szerk*), ebben az évben van Magyarország megcsonkításának, vagyis a Trianoni békediktátum 100. évfordulója, és fájdalmas aktualitás, de idén tört ránk a beláthatatlan következményekkel járó koronavírus járvány is.

Van miért engesztelni és engesztelődni!

Itt mondok köszönetet *Ujvári Margit*nak, a terület tulajdonosának, aki oly jó szívvel járult hozzá, hogy a keresztet ott elhelyezhessük!

kép és szöveg: Farkas István
A keresztet Farkas Ete Domonkos készítette

IMÁDSÁGOK

Betegek anyja, Szűz Mária, virrassz a földkerekség minden betegének ágya mellett! Azok mellett, akik ebben az órában veszítik el öntudatukat, akik haláltusájukat vívják, akiknek nincs semmi reményük a gyógyulásra, akik fájdalmukban sírnak és jajgatnak, akiket senki se ápol, mert nincs rá pénzük, akik menni szeretnének, de nyugton kell feküdniük, akiknek pihenniük kellene, de a szükség munkára kényszeríti őket, akik nyugtalanul hánykolódnak fekhelyükön, akik a hosszú éjszakákat álmatlanul, nyitott szemmel töltik, akiket betegség közben még a családjuk szükségének gondjai is kínoznak, akiknek végleg le kell mondaniuk jövő terveikről, akik nem hisznek a túlvilágban, akik Isten ellen zúgolódnak, káromolják, és őt átkozzák, akik nem tudják, hogy Krisztus óértük is szenvedett!

Fernand Lelotte SJ

+++

Istenünk, Atyánk, világ Teremtője, aki mindenható és irgalmas vagy, aki irántunk való szeretetből küldted el Fiadat a világba, hogy lelkünk és testünk gyógyítója legyen, tekints gyermekeidre, akik Európa és a világ számos részén ezekben a nehéz, zűrzavart és aggodalmat okozó időkben Hozzád fordulnak, mert erőre, megszabadításra és megnyugvásra van szükségük, szabadíts meg minket a betegségtől és a félelemtől, gyógyítsd meg a betegeinket, adj vigasztalást a családjaiknak, bölcsességet a döntéshozóknak, erőt és jutalmat az orvosoknak, ápolóknak és önkénteseknek, és örök életet az elhunytaknak. Ne hagyj el minket a megpróbáltatás idején, de szabadíts meg minden rossztól. Kérünk Téged, aki a Fiúval és a Szentlélekkel együtt élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen. Mária, egészség és remény anyja, könyörögj érettünk!

Angelo Bagnasco
bíboros, Genova érseke és
Jean-Claude Hollerich SJ,
bíboros, Luxemburg érseke

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő: 18 Kistarcsa;
kedd: 18 Csömör;
szerda: 18 Kistarcsa;
csütörtök: 18 Csömör;
péntek: 18 Kistarcsa
szombat: 18 (felvétélről);
vasárnap: 10.30 élő közvetítés;

Görögkatolikus szent liturgia:
jelenleg nincs templomunkban.

Nagytarcsán a rendkívüli időszakban
nincs szentmise

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Járvány idjén elmaradnak. Kérjük,
telefonon vagy emailben keressenek
minket!

ESEMÉNYEK

Vasárnaponként 10.30-tól ünnepi mise
élő közvetítéssel a plébánia videó csa-
tornáján. <http://www.youtube.com/c/KistarcsaPlébánia>

NEK - 2021-ben

Ferenc pápa a Nemzetközi Eucha-
risztikus Kongresszus Pápai Bizott-
ságával, valamint a katolikus világ-
esemény szervezőivel egyeztetve, -
tekintettel az egészségügyi krízisre
és annak következményeire - úgy
döntött, hogy **egy évvel elhalasztja**
a 2020 szeptemberére tervezett **bu-
dapesti 52. Nemzetközi Eucharis-
ztikus Kongresszust.**

ÜNNEPEINK

Május

24. Urunk mennybemenetele
31. Pünkösdvasárnap

Anyák napja
alkalmából szeretettel
köszöntjük az
Édesanyákat és a
Nagymamákat!

SZENT RÓKUS

Szent Rókus (kb. 1345-1376) apja
nemes lovag volt, a francia király ro-
kona. Születésekor mellkasán kereszt
látszott, amely aztán vele együtt növe-
kedett.

Az iskolában kitűnt tudásával, böj-
tölt, imádkozott és jótékonykodott.

Fölkereste a szent helyeket, a sze-
gények házeit, a nyomorultakat, bete-
geket és özvegyeket, vigasztalta és
anyagi javakkal támogatta őket, szét-
osztotta közöttük apja vagyonát, soka-
kat meggyógyított.

A járvány sújtotta Olaszországba
ment, ahol előbb a bíborost gyógyí-
totta meg, majd két várost megszaba-
dított a pestistől, majd Piacenzában is
szinte minden beteget meggyógyított,
de maga is elkapta a betegséget és
emiatt kiűzték a városból. Végül cso-
dálatos módon maga is meggyógyult
és az Úr parancsára elindult haza, de
útközben katonák kémnek néz-ték és
börtönbe vetették. Öt év múlva cellá-
jából csodálatos fény áradt és térden
állva imádkozva találták. Harmadik
nap az Úr angyala üzenettel jött hozzá:
„Rókus, az Úr lelkedért küldött en-
gem.” Akkor Rókus áhitatos imád-
ságban kérte, hogy azok a kereszté-
nyek, akik Jézus nevében áhitattal

megemlékeznek róla, szabaduljanak
meg a járványos betegségtől. Imádsá-
gát befejezve kilehelte lelkét.

Amikor három nap után a város ura
elküldte emberét, hogy kiszabadítsák a
börtönből, holtan találták, de az egész
börtön csodálatos fény-ben sugárzott
és a fejénél egy táblát találtak arany
betűkkel: „Isten meghallgatta, amit a
betegek számára kért.”

Oltalma alatt áll az 1796-ban épített
pesti, eredetileg járványkórház az
1711-es pestisjárvány barakkjai he-
lyén, kapuja ma is olvasható a latin
felirat: „Pestantum Calamitosorum
Domicilium” (Gyámoltalan Szeren-
csétlenek Pesti Menháza). Az 1739-
40-es pestisjárvány elkerülte Pest vá-
rosát, pedig borzalmas pusztítást vég-
zett az országban. A közkórház építé-
sekor a mellette lévő, római alapokra
épült kápolnát felújították és egy ideig
remeteség is működött mellette. (Ku-
tatásaim szerint a Rókus Kórházban
közvetlenül halála előtt, 1859-ben ük-
apámat, Szám Gergelyt is kezelték.
Addigra természetesen már nem jár-
ványkórházként működött.)

Itt az ideje, hogy a koronavírus-
járvány napjaiban segítségül hívjuk!

Szám László dr.

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az ön-
magát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztust felis-
merjük és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és
táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az ő erejét és
örömét elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucha-
risztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, né-
pünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Ámen

1+1% FELAJÁNLÁS

Kérjük, támogassa a **Magyar Katolikus Egyház** szolgálatát adója egyházi 1%-
ával! Egyházunk **technikai száma: 0011**. A másik 1%-kal kérjük támogassa egyház-
községi alapítványunkat: **Kistarcsai-Nagytarcsai Római Katolikus Egyházközségért**
Alapítvány. Adószáma: 18270284-1-13.

ÁLLANDÓ PROGRAMJAINK ELMARADNAK

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
Felelős kiadó: Görbe József plébános; Szerkesztés: Lauer Tamás diakónus;
Korrekció: Bíró Ildikó; Elektronikusan terjesztve; lapzárta minden hónap 15-én.
2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: +36 (30) 640-1359; +36 (28) 740-377
Honlap: kistarcsa.plebania.hu; nagytarcsa.plebania.hu
E-mail: kistarcsa@communio.hu; nagytarcsa.plebania@gmail.com